

ENTREVISTA

1. Què és el més difícil de suportar en una persona que comença a ser conscient que va perdent qualitats, memòria, perquè sofreix Alzheimer?

La meva àvia no estava del tot conscient sobre el que li passava ja que sempre estava a casa i vulguis o no, no te'n dones tan de compte però el que és més dur de portar un cop ja n'ets conscient crec que per ella va ser sentir-se incapaç de fer el que en tota la vida ha pogut fer.

2. Quin consell us van donar als familiars, per a afrontar la malaltia en la família?

Per la meua part mai m'han dit res. Suposo que perquè sóc la petita i no m'han volgut preocupar. He après a portar la situació sola.

3. Com vau detectar que tenia alzheimer?

Perquè poc a poc deixava de ser ella. Poc a poc jo no la coneixia, a més, deixava de parlar i de recordar moments actuals. Fins que va arribar el dia que no em va reconèixer. Allà va ser decisiu.

4. Era conscient dels problemes que tenia, com ho va afrontar quan li ho van diagnosticar ?

Si li han diagnosticat ha estat en la residència, com he dit abans, a mi mai m'han dit, escolta: que la iaia té alzheimer. Però per mi mateixa clar que n'era totalment conscient de la situació.

5. Com us vau adaptar la família?

Ajudant-la amb tot, el meu pare va anar a viure amb ella fins que vam veure que la única solució eren dones cuidadores 24h o geriàtric.

6. Quins canvis han anat sorgint durant tot aquest temps?

Tots el que et puguis imaginar. Ha deixat de ser ella. En paraules fortes, actualment està com en un estat vegetal però amb consciència. De debó que es bastant fort. Es dur però s'ha de saber portar.

7. Quines són les necessitats actuals del vostre familiar amb alzheimer?

Totes, no pot fer res sola actualment, pensa que té 89 anys i té alzheimer a un nivell molt alt.